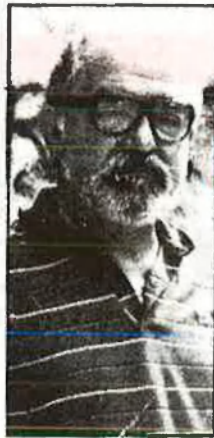

Guanyar per la mà la dreta

Vicent Ventura

M' ho contava l'altre dia un amic, que ho havia oït directament de font autoritzada:

«El que s'ha de fer —deia la font en qüestió— és guanyar per la mà els de la dreta. ¿Que pensen proposar el blau a la senyera?, doncs, nosaltres, hem de proposar que, a més del blau, hi afegesquen les corones daurades damunt les barres. ¿Que volen suprimir el nom de batalla de País Valencià?, doncs nosaltres en proposem un de nou: “Comunidad Valenciana del Arroz y de las Naranjas”.

Després es negocia, com ho vàrem fer a Benicàssim i tot queda reduït a allò de “Comunidad Autónoma Valenciana”. ¿Que no volen dir català al català? Doncs, se li diu valencià i *tutti contenti*.»

«*Tutti* —li va dir el meu amic— no, perquè les ties maries continuen reclamant el valencià de l'Horta com a llengua oficial del Reino de Valencia, incloent-hi la fonètica apitxada. L'altre dia, una d'elles va demanar al programa de ràdio aquell que monopolitzen l'establiment d'un passaport per a anar a Catalunya, a fi d'impedir als de Vinaròs que passen a Ulldecona. Perquè, si parlen com parlen —explicava—, és perquè

sempre estan anant-se'n a l'altra banda de la Sénia. I perquè sempre estan mirant la televisió que ve del nord. Aquella bona senyora volia que es fes un mur, com el que parteix Berlín, però sense que es puga travessar en cap dels dos sentits. En lloc del riu, un mur tan alt i tan llis que ningú no puga escalar-lo.»

«Però nosaltres anem guanyant-los les partides. Això de l'Himno n'és una prova. Perquè no siga una reivindicació de la dreta, l'hem adoptat com a oficial de la “Comunidad”. Ara es fotran i hauran de cantar-lo.»

«¿Com cantar-lo? —va dir-li el meu amic— ¿no havíem quedat que ha estat aprovada la música únicament?»

És que, la lletra, l'aprovarem al setembre, en segona convocatòria.»

La font autoritzada li va dir que, per tal d'avançar-se encara més, per tal de fer un vertader «bot endavant», caldria declarar la Mare de Déu dels Desemparats —ja se sap, la «Cheperudeta», «la Perla del Túria», etcètera— patrona de la «Comunidad Autónoma Valenciana» i ell va proposar-li un bot més endavant encara:

«¿Sí?»

«Sí. Podríeu consagrar la “Comunitat Autònoma Valenciana” al Sagrat Cor de Jesús, simbolitzat en un monument que podríeu instal·lar a la Muntanyeta de la Patà, tan ben situada al costat mateix del Puig. I ja posats, aquell dia, els podríeu deixar sense reivindicacions, decidint que la “Comunidad” passe a reconstituir-se en “Regne”. Més encara —li va dir el meu amic— jo, de vosaltres, ho arredoniria tot, prescindint d'allò del PSPV i fins i tot d'allò del PSOE. Podríeu adoptar el nom d'Unió Valenciana i afegir-li, entre parèntesis, les sigles AP.»

«A la font autoritzada —em va dir el meu amic— no va agradar gens aquella proposta». I des d'aleshores no el saluda quan es creuen pel carrer. «Si em saludava —m'assegura—, li diria que cada vegada fa més cara de Manglano, amb una certa retirada de Fraga.»

Distingits senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Núm. Ciutat

Els pregue que els rebuts que a nom de

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., amb total de ptes. a pagar

en terminis ^{semestralment} _{anualment} per la quantitat de ptes. siguen pagats

am càrrec ^{al compte corrent} _{a la llibreta d'estalvis} num.

..... de de 198..... Firma

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. • Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13a • València (1)